

Installatietoespraak burgemeester Hein van der Loo

Zwijndrecht, 5 juni 2019

Dames en heren, ik wil u vandaag graag vertellen waarom ik burgemeester ben geworden. Dat verhaal start bij de commissaris van de koning in Zuid-Holland. Meneer de commissaris, u heeft mijn sollicitatie aan het begin van de procedure doorgeleid naar de vertrouwenscommissie. Dit is mijn gelegenheid om u daar, ten overstaan van alle aanwezigen in dit mooie Spektakel, hartelijk voor te bedanken! Door úw vertrouwen heeft mijn droom werkelijkheid kunnen worden. Ik zal dat nooit vergeten.

Mijn grote dank uiteraard aan Zijne Majesteit de Koning en Hare Excellentie Kasja Ollongren als minister van Binnenlandse Zaken. Dank voor de kroon op mijn werk en verantwoordelijkheid.

De kroonbenoemde burgemeester mag dan uit de grondwet zijn verdwenen, voor mij persoonlijk is het koninklijk besluit dat u zojuist heeft aangehoord nog altijd dé aanmoediging voor het burgemeesters-adagium: **Boven de partijen. Tussen de mensen.**

Veel dank aan het team, dat deze feestelijke bijeenkomst heeft voorbereid. Deze avond betekent veel voor mij en mijn gezin. Fijn dat ik na al jullie inzet, in mijn nieuwe functie, andersom ook wat voor jullie kan gaan betekenen.

Voorgaande sprekers. Ik heb u, commissaris, al genoemd en geroemd vanwege uw belangrijke rol in de sollicitatieprocedure. Wat ons extra bindt is dat wij elkaar in het openbaar bestuur zij-instromer mogen noemen. Mooi om u als succesrijk voorbeeld te kunnen zien.

Evert Jan van de Mheen. Je was een uitstekende voorzitter van de vertrouwenscommissie. Strak. Informeel zakelijk. Het is je gelukt om een elftal van raadsleden en adviseurs bij elkaar te houden, zonder hun individuele bijdrage te ontnemen. Onze gesprekken waren scherp, zoals het moet. Ook warm. Leuk. Zoals het kan. Het klikte. Jullie waren doortastend met jullie vragen. Kraakhelder in de terugkoppeling. Gelukkig was die meermaals positief.

Burgemeester van Dordrecht, Wouter Kolff. Beter een goede buur dan een verre vriend. We gaan elkaar in de regio vaak tegenkomen. Ik wens ons als burgemeesters van Dordrecht en Zwijndrecht, ik wens het daarmee alle betrokken besturen, ik wens ons als Drechtsteden een betekenisvolle samenwerking!

Toen wij telefonisch kennis maakten en elkaar vertelden over onze situatie thuis, gaf jij me al een voorzichtig teken van nieuw leven. Inmiddels is alom bekend dat jullie een klein schapenkopje verwachten.

Wouter, ik wens Mariëlle en jou een wolk van een baby. Maar het is net als in de politiek, eerst nog even broeden.

Beste Robert. Robert Strijk, dames en heren. T/m gisteren (!) waarnemend burgemeester van Zwijndrecht. Vanaf vandaag gedeputeerde in de provincie Utrecht. Van harte gefeliciteerd met jÓuw installatie vanochtend, Robert.

Jij neemt de rol van waarnemend burgemeester écht serieus. Wat een drive om mij persoonlijk te informeren en te zorgen voor een goede overdracht. Top!

En tenslotte, Chris Moorman. Geboren en getogen Zwijndrechtenaar. Nestor en vice-voorzitter van de raad. Raadslid namens de grootste fractie. Wat fijn dat je vanavond deze vergadering in goede banen leidt, Chris. Na onze kennismaking aan de keukentafel heb ik een groot vertrouwen in onze samenwerking. Vanwege jouw schat aan ervaring, sinds 1977 in de politiek, klop ik graag vaker bij je aan.

Beste Zwijndrechtenaren, commissaris, leden van raad en college, waarnemend burgemeester, collega's binnen en buiten de regio, oud-burgemeesters, voormalige commissarissen van (toen) de koningin, bestuurders bij waterschappen, medewerkers van de gemeente Zwijndrecht, medewerkers van de regionale samenwerking Drechtsteden, medewerkers van de veiligheidsregio, oud collega's bij Rabobank en ABN AMRO, collega's bij het Watersnoodmuseum en Diergaard Blijdorp lieve familie, burens en vrienden

U bent getuigen van een heel bijzonder moment in mijn leven. Vandaag treed ik in het ambt van burgemeester van de gemeente Zwijndrecht.

Ik ben gezegend met de liefste echtgenote van de wereld, vier kanjers van zonen en een bonk aan energie om deze nieuwe stap te zetten. Maar waarom deze beweging?

Waarom burgemeester? Waarom Zwijndrecht? Laat ik u meenemen in dat verhaal.

Er was eens een wijze oude meneer in mijn geboorteplaats Rosmalen. Hij zei: 'Hein, jij wordt later burgemeester'. Ik was toen een jaar of zes. Als kind laat je gelukkig veel van wat je hoort weer van je afglijden, maar de indringende, eigenlijk aansporende, woorden van deze meneer zijn me altijd bijgebleven.

Het was de tijd dat mijn opa burgemeester was. Hij had zeventien jaar gediend in Harmelen. Sinds 1971 was hij burgemeester in IJsselstein. Ik herinner me hoe ik als jonge oogappel met hem mee mocht. Naar de zendmast. Naar de brandweerkazerne. Opa's kamer in het stadhuis met stapels ondertekende papieren. Ik vroeg me af hoe zijn handtekening telkens precies hetzelfde kon zijn. Het geheim, hij liet het me zien, was deze stempel.

In een gezin met veertien kinderen en eenenveertig kleinkinderen was, bij het hemelen van mijn grootouders, de nalatenschap per persoon niet zo groot. Maar dit erfstuk draag ik in mijn hart.

Door mijn ervaringen als (klein)kind en een brede maatschappelijke interesse dacht ik, eind middelbare school, aan de studies economie, rechten, politicologie en sociologie. Moeilijk kiezen, op 17/18 jarige leeftijd.

Ik zie ons nóg parkeren, vader. Voor een open dag aan de Erasmus Universiteit. Bestuurskunde in Rotterdam. Die studie had de 4 genoemde disciplines als basis. En je kon ermee afstuderen in organisatie & management, publiek-private samenwerking, lokaal bestuur enz.

Eenmaal gestart, kreeg ik onderwijs van Rinus van Schendelen, Anton Zijderveld, Roel in 't Veld, Uri Rosenthal en Pim Fortuyn. Wetenschappers. Dat voorop. Hoogleraren met, een politiek-bestuurlijke affiniteit. Stuk voor stuk inspirerend, op hun eigen(wijze) manier.

Ik studeerde af in publiek-private samenwerking. Mocht daarvoor stage lopen bij een Amerikaanse denktank in Washington DC. Ik ging naar hoorzittingen van het Amerikaanse congres. Om verslag te doen aan mensen, die aan de lopende band artikelen/opiniestukken publiceerden. Én om te ontdekken dat het politieke spectrum in Amerika pas rechts van ons midden begint.

Eigenlijk was ik voorbestemd om te beginnen aan een politiek-bestuurlijke loopbaan. Maar toch

'Weet je, Hein?', zei iemand, 'Je zou eerst eens een vak moeten leren'. 'Begin met een échte baan. Bij een bedrijf of zo'. 'Dan weet je als bestuurder een beetje waar het over gaat'.

Toch wat in de war, maar ook geïnspireerd door dit advies, begon ik bij de Rabobank. Financiële dienstverlening. Ik werd daar management trainee. U kent dat misschien wel. Je start met werken en kan er tegelijkertijd nog een heleboel leren.

Ik kon me o.a. 'door-scholen' in kredietverlening, beleggen en risicomangement. Met banen in Amerika, Utrecht Rotterdam en Amsterdam.

Ruim 8 jaar mocht ik directeur zijn in de regio Rotterdam, Drechtsteden en de Zuid-Hollandse eilanden. Eerst voor zakelijke klanten. Daarna voor particulieren. Nadat we ABN AMRO en MeesPierson hadden samengevoegd, voor maatschappelijke organisaties w.o. kerken, goede doelen en vermogensfondsen.

Het was een ontzettend leuke en leerzame tijd. Met inspirerende collega's. Hele verschillende en uitdagende opdrachten. Een financiële crisis die vertrouwenscrisis werd. De transformatie van banken als kantoororganisatie naar (on-line) financiële warenhuizen. En na 22 jaar een reorganisatie, die ik heb aangegrepen om mezelf opnieuw uit te vinden. Terug naar start. Bedenken **wie** ik in het leven wil zijn. **Wat** ik in de 2^e helft van mijn loopbaan wil doen. Van binnenuit voelde ik dat ik een echte 'mensenbaan' wilde. Dat is betekenis hebben voor mens en maatschappij. Verantwoordelijkheid dragen. Dienstbaar zijn. Van bankier naar bestuurder?

En zo dacht ik aan de wijze oude meneer in Rosmalen. En aan mijn opa in IJsselstein. En ik dacht aan al die ontwikkelingen in het openbaar bestuur, die ik na mijn studie nauwlettend had gevolgd. Ik dacht aan mijn bestuurlijke rollen in het onderwijs, bij een stichting van het

Sophia kinderziekenhuis, het Watersnoodmuseum, Blijdorp.
En meest recent het hoogheemraadschap van Schieland
en de Krimpenerwaard.

Gaandeweg ben ik geroepen. Als bij een promotie aan de
universiteit: 'Hora est!'. Of bij Wimbledon: 'Time'. Het is tijd.

Op 17 april maakte de gemeente Zwijndrecht mijn
voordracht openbaar. Het voelde als mijn promotie ... naar
de publieke zaak.

Evert Jan, jij belde me namens de vertrouwenscommissie.
Dat telefoontje klonk als 'hora est'. Het is tijd. Tijd om er in
te stappen, Hein. Burgemeester. We gaan het doen!

Ik heb uiteraard meteen Barbara geïnformeerd. En wie is
daarna de eerste die je belt? Inderdaad, ik belde de
dijkgraaf van het hoogheemraadschap van Schieland en
de Krimpenerwaard. Ik was net beëdigd als bestuurslid van
dat mooie waterschap. Daar moest ik helaas stoppen.

Het burgemeesterschap van Zwijndrecht ging vóór. Zo
voelde dat voor mij. Schieland en de Krimpenerwaard,
dank voor jullie professionaliteit, begrip en felicitaties! Zet
'm op, in waterveiligheid en waterkwaliteit.

Vanuit Zwijndrecht zullen we nauw samenwerken met het
waterschap Hollandse Delta. Schoon water en droge
voeten is van ons allemaal. Ook van gemeenten. Lokaal!
Samen met die mooie bestuurslaag van waterschappen,
eeuwenoud, modern en functioneel bestuur.

Geachte leden van de gemeenteraad. Ik richt mij in het bijzonder tot u. Gehoord en gelezen het advies van de vertrouwenscommissie heeft u besloten om mij voor te dragen als uw nieuwe burgemeester, uw nieuwe voorzitter. Het klinkt misschien raar uit mijn mond, maar jullie hebben lef getoond.

Hoe veilig was het geweest, voor de vertrouwenscommissie en de raad, om een ervaren burgemeester voor te dragen? Een voormalige wethouder. Gepokt en gemazeld in het lokale bestuur. Jullie wilden anders. Zo vullen jullie ook jullie eigen bestuurlijke verantwoordelijkheid in Zwijndrecht anders in.

Denk aan het breed gedragen raadsprogramma. Aan het selecteren van wethouders op kwaliteit i.p.v. politieke kleur. Deze raad durft daarmee voorop te lopen in ons land.

Het is voor mij een voorrecht, beste raadsleden, om te mogen landen in die vernieuwende en pragmatische manier van doen.

Tegelijkertijd wil ik, samen met jullie, blijven ontdekken wat het betekent om het raadsprogramma concreet invulling te geven. Ik ben nieuwsgierig om te zien hoe dat werkt.

Was het tekenen bij het kruisje en daarmee uitvoeren?
Met of zonder blijvende strategische dialoog?

Waar sturen we bij? Wat is onze geïntegreerde visie?

Hoe brengen we economische groei, banen, welzijn,
woningbouw, vergroenen en veiligheid bij elkaar?

Hoe komen we tot actie? Resultaat? Samen met andere overheden, Drechtsteden, de veiligheidsregio ZHZ, samen met ons rijk bezaaide maatschappelijke middenveld, bedrijven en inwoners?

Hoe behouden we de teamgeest als er over enkele jaren weer verkiezingen zijn?

We gaan het samen blijven ontdekken!

Leden van het college. Jos Huizinga, Tycho Jansen, Jacqueline van Dongen en Jolanda de Witte (aanstaand collega burgemeester in de gemeente Albrandswaard). Gerrit van Hofwegen, afzwaaiend gemeentesecretaris als steunpilaar van het college. Volgende maand opgevolgd door Ella Croonenberg. Dank allemaal voor de persoonlijke en nuttige kennismaking, die ik met jullie heb kunnen doen.

Aan jullie, zoals ik daarnet aan de raadsleden vroeg:

Wat doet het raadsprogramma met onze rol?

Wat betekent het dat wethouders geselecteerd zijn op kwaliteit en inhoud? Voor ons als team?

Eigen portefeuille eerst?

Hoe zorgen we dat we als college van b&w de dynamo zijn in het vliegwiel van Zwijndrechts bestuur?

Deze vragen stellen is NIET (!) het antwoord geven. Ik ben oprecht benieuwd. In mijn rol als voorzitter van college en raad zal ik hoe dan ook sturen op samenwerking, een goede sfeer en gedegen argumenten. Informeel zakelijk. Zorgvuldig en integer. Kernachtig in de samenvatting en gericht op besluitvorming. Ik ben van woorden én daden. College en raad, ik verheug me op onze samenwerking. Dus om met Fortuyn te spreken: zin an!

Geachte aanwezigen, waarom is deze nieuwbakken burgemeester voor Zwijndrecht gevallen? Zoiets als liefde op het eerste gezicht?

Eerlijk gezegd, Zwijndrecht staat niet hoog op de lijstjes van romantische, historische en wereldberoemde plaatsen van ons land. Maar toch! Kijk eens waar Zwijndrecht ligt. Bij het drie-rivierenpunt van de Noord, Beneden Merwede en de Oude Maas. Met een uitzicht op Dordt als de oudste stad van Holland. Denk eens aan onze industrie. De bedrijven waar we al jaren en zo graag een thuis voor zijn. De verenigingen, clubs, kerken en moskeeën, zorginstellingen. En de prachtige natuur, het groen, waar je in veel andere gemeenten heel goed naar moet zoeken. Poort van de Randstad. Biesbosch en Brabant dichtbij. Drecht. Omringd door 6 bevriende buurgemeenten.

Doorwaadbare plaats. Gemeenschap van mensen tussen wie het klikt. In wijken, buurten, straten en flats. In Heerjansdam, trots aan het Waaltje. Parel in ons zo typisch Hollandse landschap van rivieren en polders.

Zwijndrecht geen centrum, kern of ziel? Lieve mensen, die ziel ... dat zijn wij. U en ik. Ja, liefde op het eerste gezicht!

Behalve als ambassadeur van Zwijndrecht gaat u mij leren kennen als een bestuurder van **samen** en **dichtbij**.

Samen staat voor sterk, anders, mensgericht, eerlijk en nodig. Anno nu, in een tijd van ieder voor zich (en is God er dan voor ons allen?), anno nu is **samen** de enige manier om problemen aan te pakken, plannen waar te maken, projecten te voltooien. Samen als college en raad, met corporaties, verenigingen, hulpdiensten, inwoners, en bedrijven. Samen met iedereen in Zwijndrecht en Heerjansdam! Eén plus één is drie. Dáár geloof ik in.

Dichtbij is voor mij wat u in Zwijndrecht ziet, wat u hoort, wat u voelt. De buitenruimte, leefbaarheid, de kwaliteit van zorg en voorzieningen.

Een stoep zonder poep. Groen moet je doen.

De wijk als uw wereld. De buurt uw belang.

Straat aan de praat. Een tuin zonder puin.

We menen het echt aan het swin bij ons drecht.

Samen en dichtbij. Voor de gemeente betekent dat uitnodigend besturen.

Daarom vraag ik vandaag aan alle inwoners en ondernemers van Zwijndrecht: doet u mee? Doet u mee met eigen initiatieven? Met uw wijkonderneming of bewonersbedrijf? Een gebiedscoöperatie of een bijdrage in welke vorm dan ook? Samen er tegenaan!

Beste Zwijndrechtenaren en alle andere aanwezigen. Ik kom tot een afronding.

Op deze, voor mij persoonlijk en voor mijn gezin, hele bijzondere avond heb ik u verteld waarom ik hier sta als burgemeester van onze mooie gemeente.

Uit nieuwsgierigheid heb ik een aantal vragen gesteld en kan ik u zeggen: dat zal ik vaker doen.

Ik heb in de omschrijving van mijn bestuursstijl de nadruk gelegd op samen en dichtbij.

In het algemeen belang van Zwijndrecht.

Zoals mijn grootvader het bij *zijn* installatie formuleerde, exact 65 jaar geleden:

‘Wij zullen (dus) gaan samenwerken om het algemeen welzijn van deze gemeenschap te bevorderen’.

Mijn woorden en vanaf vandaag ook mijn daden!

Ik dank u zeer.